

Jumalan liitot meidän kanssamme

”Jos kaikessa tottelette Herraa, Jumalaanne, ja tarkoin noudatatte hänen käskyjään, jotka minä teille annan, niin Herra asettaa teidät maan kaikkien kansojen yläpuolelle. Nämä siunaukset tulevat teidän osaksenne, kun vain tottelette Herraa, Jumalaanne.” (5. Moos. 28:1, 2.)

Avaintekstit:

Matt. 10:22;
Joh. 6:29;
5. Moos. 28:1-14;
Sananl. 3:1-10;
Mal. 3:7-11;
Matt. 6:25-33.

Hämmästyttävää kyllä Jumala on tehnyt sopimuksia (tai liittoja) meidän kanssamme. Useimmat niistä ovat molemminpuolisia eli molemmilla osapuolilla (Jumalalla ja meillä) on oma osamme täytettävänä. Esimerkki tällaisesta molemminpuolisesta liitosta on: ”Jos sinä teet näin, sitten minä teen näin.” Tai: ”Minä teen tämän, jos sinä teet tuon.”

Yksipuolinen liittosopimus on harvinaisempi liittomuoto. ”Minä teen näin riippumatta siitä, teetkö sinä jotakin tai et.” Muutamat Jumalan liitoista ihmisten kanssa ovat yksipuolisia. Esimerkiksi: ”Hän antaa aurinkonsa nousta niin hyvälle kuin pahoille ja lähettää sateen niin hurskaille kuin jumalattomille.” (Matt. 5:45.) Teimme tai jätimme tekemättä mitä tahansa, voimme luottaa siihen, että Jumala antaa meille auringonpaistetta ja sadetta. Vedenpaisumuksen jälkeen Jumala lupasi ihmiskunnalle ja kaikille eläville olennoille heidän teoistaan riippumatta, ettei maan päälle enää koskaan tulisi tulvaa, joka peittäisi koko maailman (ks. 1. Moos. 9:9-16). Hän lupasi myös: ”Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylvä eikä korjuu, ei vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö.” (1. Moos. 8:22.) Vuodenajat tulevat ja menevät riippumatta siitä, mitä me teemme.

Tällä viikolla perehdymme muutamiin merkittäviin kaksipuolisiin sopimuksiin Jumalan ja hänen lastensa välillä. Rukoilkaamme, että Jumalan armosta voimme pitää oman osamme näistä liittosopimuksista.

PELASTAVA LIITTO

Kristuksen kuolema Golgatalla mahdollisti pelastuksen jokaiselle koskaan eläneelle tai tulevaisuudessa elävälle ihmiselle. Toisin kuin lupaus vuodenaikojen jatkumisesta, pelastuslupaus ei ole yksipuolinen liitto – sitä ei anneta kaikille riippumatta siitä, mitä he tekevät. Uskoa siihen, että kaikki pelastuvat, kutsutaan universalismiksi.

Universalismin sijaan Jeesus selvästi opetti, että vaikka hän kuoli koko ihmiskunnan puolesta, monet kulkevat laveaa tietä, joka johtaa tuhoon ja iankaikkiseen kuolemaan (Matt. 7:13, 14).

Mitä seuraavat tekstit kertovat siitä, miten ihmiset vastaanottavat Jeesuksessa tarjotun pelastuksen lahjan?

1. Joh. 5:13 _____

Matt. 10:22 _____

Joh. 6:29 _____

2. Piet. 1:10, 11 _____

Paavali ymmärsi pelastavan liiton molemminpuolisen luonteen. Tietäen, että hänet pian teloitettaisiin, ja siitä huolimatta, että monet hänen tovereistaan olivat hylänneet hänet, Paavali luottavaisesti kertoi rakkaalle ystävälleen Timoteukselle pitäneensä oman osuutensa sopimuksesta. ”Minut itсени uhrataan jo pian, lähtöni hetki on tullut. Olen kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni. Minua odottaa nyt vanhurskauden sepele, jonka Herra, oikeudellinen tuomari, on antava minulle tulemisensa päivänä, eikä vain minulle vaan kaikille, jotka hartaasti odottavat hänen ilmestymistään.” (2. Tim. 4:6-8.)

Paavali sanoo: ”Olen valmis, koska olen ’kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni.’” Paavali oli aina hyvin selväsanainen sen suhteen, että pelastus saadaan yksin uskosta, ei lain tekojen kautta, joten tässäkin hän ei katso tekojaan ja saavutuksiaan aikaansaannoksina, jotka toisivat hänelle ansiota Jumalan edessä. Häntä odottava ”vanhurskauden sepele” on Jeesuksen vanhurskaus, johon hän on uskossa vedonnut ja josta hän on pitänyt kiinni elämänsä loppuun saakka.

UUTTERA KUULEMINEN

5. Mooseksen kirja on kirjoitettu versio Mooseksen jäähyväispuheista 40 vuotta kestäneen erämaavaelluksen jälkeen israelilaisten toiselle sukupolvelle. Kirjan sanomat välitettiin Moabin tasangolla Jerikon itäpuolella. Kirjaa on osuvasti kutsuttu kirjaksi, johon asiat merkitään muistiin.

Siinä Mooses kertoo Jumalan uskollisen toiminnan Israelin hyväksi: heidän matkansa vaiheet Siinainvuorelta Kadesh-Barneaan, joka sijaitsi luvatus maan rajalla, samoin siellä tapahtuneen kapinan ja sitä seuranneet 40 erämaavaellusvuotta. Hän kertasi kymmenen käskyn sisällön ja muistutti velvoitteesta palauttaa kymmenykset ja ylläpitää Herran aarrekkammiota. Kirjan keskeinen huomio on kuitenkin ohjeissa totella Jumalaa ja vastaanottaa hänen siunauksensa. Mooseksen mukaan Jumalalla on kyky ja halu huolehtia kansastaan.

Lue 5. Moos. 28:1-14. Mitä suuria siunauksia kansalle luvataan? Mitä heidän on tehtävä voidakseen vastaanottaa ne?

Mooses toivoi kiihkeästi kansan ymmärtävän, että Jumalalla oli varattuna heitä varten ihania, ihmeellisiä siunauksia. Mooseksen sanat "Jos kaikessa tottelette" ilmaisivat kansalle, että kyse oli heidän ikuisesta kohtalostaan. Miten vahva ilmaus vapaan valinnan todellisuudesta! Israel oli Jumalan valittu kansa, suurten siunausten ja lupauksen vastaanottaja. Nuo siunaukset ja lupaukset olivat kuitenkin ehdollisia. Ne täytyi hyväksyä, vastaanottaa ja niiden pohjalta piti toimia.

Jumalan pyyntö ei myöskään ollut liian vaikea. "Tämä laki, jonka minä teille nyt annan, ei ole liian vaikea, ei etäinen eikä salattu. Se ei ole taivaassa, niin että joutuisitte sanoamaan: 'Kuka nousee meidän puolestamme taivaaseen noutamaan sen ja ilmoittaa sen meille, jotta voisimme sitä noudattaa?' Se ei myöskään ole meren takana, niin että joutuisitte sanoamaan: 'Kuka käy hakemassa sen meren takaa ja ilmoittaa sen meille, jotta voisimme sitä noudattaa?' Se on aivan teidän lähelläne, teidän suussanne ja sydämässänne, valmiina noudatettavaksi." (5. Moos. 30:11-14.)

Siunausten lisäksi tuli toki varoitus kirouksista, jotka kohtaisivat kansaa, jos he olisivat tottelemattomia (5. Moos. 28:15-68). He saivat siis tietää, mitä seurauksia synnillä ja kapinalla olisi.

KUNNIOITA HERRAA

Sananlaskujen kirja ei käsittele niinkään oikeaa ja väärää kuin viisautta ja tyhmyyttä. Kun kirjaa lukee, voi nähdä viisauden hyödyt ja tyhmyyden sudenkuopat.

Lue Sananl. 3:1-10. Mitä upeita lupauksia tässä annetaan? Mitä merkitsee antaa "kaikesta sadostasi paras osa"?

Jumala pyytää meitä laittamaan hänet etusijalle omaisuutemme hoidossa merkiksi siitä, että hän omistaa kaiken ja että me luotamme hänen kykyynsä vastata tarpeisiimme. Tätäkin merkittävämpää on se, että hän lupaa, että jos panemme hänet etusijalle, hän siunaa kaiken jäljelle jäävän. Meille se, että laitamme hänet etusijalle, on uskon teko ja osoitus siitä, että luotamme Herraan koko sydämestämme, emmekä nojaa omaan ymmärrykseemme (tämä on erityisen tärkeää siksi, että usein tapahtuu asioita, joita emme voi mitenkään ymmärtää).

Risti on kuitenkin kaikista kannustimista se, joka eniten auttaa meitä luottamaan Jumalaan ja hänen rakkautensa. Kun tajuamme sen, mitä itse kukin meistä on saanut Jeesuksessa, joka on paitsi meidän Luojamme (Joh. 1:1-4) ja ylläpitäjämme (Hepr. 1:3) myös meidän Lunastajamme (Ilm. 5:9), näemme, että satomme parhaan osan palauttaminen Jumalalle on vähintään, mitä voimme tehdä.

"Sen lisäksi, että Herra sanoo kymmenysten kuuluvan hänelle, hän kertoo meille, kuinka ne tulisi varata hänelle. Hän sanoo: 'Siitä, mitä omistat, anna Herran kunniaksi uhrin, kaikista sadostasi paras osa.' Tässä ei opeteta, että meidän tulisi käyttää varojamme itseemme ja tuoda Herralle se, mitä jää jäljelle, vaikka se olisikin rehelliset kymmenykset. Meidän tulee ensin erottaa Jumalalle kuuluva osuus." (CS 81.)

Jumala sanoo, että jos panet hänet etusijalle, "varastosi täyttyvät viljasta". Tämä ei kuitenkaan tapahdu minkään ihmeen kautta; eli et tule vain jokin aamu heräämään ja huomaamaan, että yhtäkkiä varastosi ja laarisi ovat täyttyneet itsestään.

Sen sijaan Raamattu on täynnä hyvän taloudenhoidon periaatteita ja kehoituksia huolelliseen suunnitteluun ja taloudelliseen vastuullisuuteen. Ensisijainen velvollisuutemme on olla uskollisia siinä, miten Jumala pyytää meitä näissä asioissa toimimaan.

SOPIMUS KYMMENYK- SISTÄ

Kymmenysten palauttamisella ja suhteellamme Jumalaan on läheinen hengellinen yhteys. Israelilaiset menestyivät, kun he tottelivat Jumalaa ja olivat uskollisia kymmenysten palauttamisessa. Vastaavasti, kun he eivät tehneet niin, vaikeat ajat kohtasivat heitä. He tuntuivat elävän kuuliaisuuden ja menestyksen ja tottelemattomuuden ja sen tuomien vaikeuksien sykleissä. Erään tällaisen tottelemattomuuden jakson aikana Jumala ehdotti kansalleen profeetta Malakian välityksellä molemminpuolista sopimusta.

Lue Mal. 3:7-11. Mitä lupauksia ja velvollisuuksia jakeista löytyy?

Jumala lupasi kansalle, että jos he kääntyisivät hänen puoleensa, hän kääntyisi heidän puoleensa. Kun he kysyivät häneltä, mitä hän tarkoitti kääntymisellä, hän sanoi yksiselitteisesti: "Lopettakaa kymmenysten ja uhrilahjojen riistäminen minulta." Heidän ryöstelynsä oli syynä heidän kiroukselleen. Jumalan ratkaisu kiroukseen oli: "Tuokaa täydet kymmenykset aarrekammioon." (Mal. 3:10.) Jos he tekisivät näin, hän avaisi taivaan ikkunat ja vuodattaisi heidän ylleen "siunausta ylenpalttisesti" (VKR), niin paljon, ettei heillä olisi tilaa kaiken hyvän vastaanottamiselle. Jos meillä ei ole tarpeeksi tilaa ottaa kaikkea vastaan, meillä on ylijäämää, jolla voimme auttaa toisia ja auttaa edistämään Jumalan asiaa.

"Hän, joka antoi ainoan Poikansa kuolemaan puolestasi, on tehnyt kanssasi liiton. Hän antaa sinulle siunauksensa ja vastineeksi hän edellyttää sinua tuomaan kymmenykset ja uhrilahjat. Kukaan ei rohkene sanoa, ettei ole ymmärtänyt tätä asiaa. Jumalan suunnitelma kymmenysten ja uhrilahjojen suhteen on ilmaistu hyvin selvästi Malakian kirjan 3. luvussa. Jumala kutsuu ihmisiä olemaan uskollisia sopimukselle, jonka hän on tehnyt heidän kanssaan." (CS 75.)

Eräs kuuliaisuuden jakso ajoittui Juudan kuningas Hiskian aikaan. Juudassa koettiin aitoa herätystä ja ihmiset alkoivat taas uskollisesti palauttaa kymmenyksiä ja uhrilahjoja temppelein varastohuoneisiin. He toivat temppeleihin niin paljon, että tavaraa kertyi kasoiksi asti. 2. Aik. 31:5 kertoo, että "israelilaiset toivat maansa tuotteiden ensi sadosta runsain määrin lahjoja, viljaa, viiniä, öljyä ja hunajaa. He toivat myös runsaat kymmenykset kaikesta."

ETSIKÄÄ ENNEN KAIKKEA

Jeesuksesta on sanottu, että ”kansanjoukko kuunteli häntä halukkaasti” (Mark. 12:37). Suurin osa väestä, joka seurasi ja kuunteli häntä, kuului tavalliseen kansaan. Juuri heitä Jeesus ruokki vuorenrinteillä, juuri he kuulivat vuorisaarnan. Pohjimmiltaan Jeesuksen sanoma heille oli: *Tiedän, että teillä on huoli siitä, miten täyttäisitte perheittenne tarpeet. Te huolehditte päivittäisestä ruoastanne ja juomastanne sekä vaatteista, joita tarvitsette lämmikkeeksenne ja suojaksenne. Minä kuitenkin ehdotan teille seuraavaa...*

Lue Matt. 6:25-33. Mitä tässä luvattiin ja mitä ihmisten tuli tehdä, jotta kyseiset lupaukset täytyisivät heidän kohdallaan?

Monissa Jumalan lupauksissa on piirteitä kaksipuolisesta liitosta. Toisin sanoen, voidaksemme vastaanottaa siunauksen, meidän on tehtävä oma osamme.

Lue Jes. 26:3. Mitä meitä pyydetään tekemään saadaksemme Jumalan rauhan?

Lue 1. Joh. 1:9. Mitä Jeesus tekee, jos me tunnustamme syntimme?

Lue 2. Aik. 7:14. Mikä ”jos” ja ”niin” -ehto löytyy tästä Jumalan ehdotuksesta?

Kaikki nämä jakeet useiden muiden jakeiden tapaan käsittelevät sitä tärkeää seikkaa, että vaikka Jumala on ylin hallitsija, vaikka hän on meidän Luojamme ja Ylläpitäjämme ja vaikka pelastus on armosta ja ilman omia ansioitamme saatu lahja, meillä silti on oma osamme suuressa taistelussa, jota käydään täällä maan päällä. Käyttäessämme vapaan tahtomme pyhää lahjaa, valinnanvapautta, meidän on valittava seurata Pyhän Hengen kehotuksia ja oltava kuuliaisia sille, mitä Jumala kutsuu meitä tekemään. Vaikka Jumala tarjoaa meille siunauksia ja elämää, me voimme itse valita kiroukset ja kuoleman. Ei ihme, että Jumala sanoo: ”Valitkaa siis elämä, että te ja teidän jälkeläisenne saisitte elää.” (5. Moos. 30:19.)

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Aina kun Jumalan kansa milloin tahansa on iloisesti ja halukkaasti toteuttanut Jumalan suunnitelmaa järjestelmällisestä hyväsydämyydestä [kymmenysten palauttamisesta] ja lahjojen ja uhrien antamisesta, he ovat saaneet huomata, että lupaus siitä, että menestys seuraa heidän tekojaan juuri siinä suhteessa kuin he ovat olleet kuuliaisista Jumalan vaatimuksille, on pitänyt paikkansa. Kun he ottivat Jumalan vaatimukset todesta ja noudattivat niitä kunnioittaen häntä aineellisella omaisuudellaan, heidän latonsa täytyivät runsaudella. Mutta kun he ryöstivät Jumalalta kymmenyksissä ja lahjoissa, heidät pantiin tajuamaan, että he eivät ryöstäneet vain Jumalalta, vaan myös itseltään, sillä Jumala rajoitti siunauksiaan heille juuri siinä määrin kuin he rajoittivat uhrejaan hänelle." (3T 395.)

Raamattu opettaa selkeästi, että pelastumme yksin uskosta. Se on Jumalan armosta saatu lahja. Emme voi kuuliaisuudellamme ansaita pelastusta, vaan kuuliaisuus on vain meidän vastauksemme Jumalan armoon. (Jos pelastus ansaittaisiin, se ei olisi armoa: Room. 4:1-4.)

Kun tarkastelemme Jumalan kaksipuolista liittoa kansamme, voimme nähdä sekä siunauksemme että velvollisuutemme. Sillä, miten vastaamme Jumalan tarjoukseen, määrittelemme suhteemme häneen ja mitä suurimmassa määrin määrittelemme kohtalomme. Kuuliaisuus, rakkauden ja uskollisuuden aikaansaama palvelu, on todellisen opetuslapsuuden merkki. Usko ei vapauta meitä kuuliaisuudesta, vaan tekee meidät osallisiksi Kristuksen armosta, antaen meille mahdollisuuden tehdä kuuliaisesti sen, mitä Jumala pyytää.

Keskustelunaiheita:

1. Jos jokainen seurakunnan jäsen olisi uskollinen kymmenysten palauttamisessa, seurakunnalla olisi enemmän kuin tarpeeksi rahaa tehdäkseen kaikkensa sanoman levittämiseksi. Miten sinä toimit kymmenysten ja uhrilahjojen osalta auttaaksesi seurakuntaa täyttämään kutsumuksensa?

2. Kuinka tärkeitä valintamme ja tekomme ovat jumalasuhteemme kannalta? Kuinka voimme pitää esillä tekojen ja kuuliaisuuden teemoja, joihin kymmenysten palauttaminen ja hyvä taloudenhoito kuuluvat, ilman että lankeamme lakihenkisyyteen?